

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/454/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715216020
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715216020.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: A. N. Z., a.s., so sídlom C. XX, XXX XX R., L.: XX XXX XXX, proti žalovanému: M. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. S. XX, XXX XX N., štátny občan SR, o zaplatenie 1 329,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 30. 05. 2016 č. k. 13C/413/2015 - 47, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalobcu v časti, týkajúcej sa vyhovujúcej časti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, **o d m i e t a**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol a v časti trov konania **z r u š u j e** a v tejto časti vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1 221,13 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 1 221,13 Eur od 11. 07. 2013 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 49,29 Eur s tým, že súd povolil žalovanému splácať vyššie uvedené sumy v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur splatných vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania. Návrh žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol. Súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 1 329,50 Eur, úroku vo výške 104,57 Eur, úrokov z omeškania vo výške 3,38 Eur, úroku 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1 329,50 Eur od 11.07.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny 1329,50 Eur a nezaplatených úrokov 104,57 Eur od 11. 07. 2013 do zaplatenia. Nárok odvodzoval od úverovej zmluvy uzatvorenej stranami sporu dňa 04. 10. 2012 s poukazom na to, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto listom zo dňa 17. 06. 2013 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru ku dňu 10. 07. 2013. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 500,- Eur. Z tohto úveru žalovaný zaplatil celkovú sumu 278,87 Eur, pričom v úverovej zmluve bola dohodnutá výška úveru: 1 500,- Eur, druh úveru: pôžička, účel úveru: bezúčelový úver, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 19,9 % p. a., poplatok za správu úverového účtu: 1,99 Eur/mesačne, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver: 0,00 Eur/ mesačne, výška anuitnej splátky: 55,31 Eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky: 15.10.2012, počet anuitných splátok: 36, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru: 16. 09. 2015, výška RPMN: 25,46 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy: 46,52 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť : 2 062,80 Eur. Súd uzavretú zmluvu o úvere považoval za zmluvu spotrebiteľskú z dôvodu, že žalobca poskytol v rámci podnikania úver žalovanému, ako fyzickej osobe, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm.

k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Dospel k názoru, že je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Pri aplikácii ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, považoval súd poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, preto súd uplatnený nárok považoval za dôvodný len ohľadne istiny poskytnutého úveru vo výške 1 221,13 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého, resp. čerpaného úveru vo výške 1 500,- Eur a úhradami odporcu na tento úver vo výške 278,87 Eur a vo zvyšku súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. K priznanej istine 1 221,13 Eur súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa 11. 07 2013, kedy sa žalovaný dostal do omeškania v zmysle výzvy na predčasné splatenie úveru. V závere súd poukázal na to, že pre správnosť rozhodnutia na záver súdu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 9 ods. 2 citovaného zákona. Žalovanému povolil splácať sumy podľa ustanovenia § 160 ods. 1 OSP v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur mesačne s prihliadnutím na pomery žalovaného. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a keďže žalobca bol úspešnejšou stranou sporu, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 62 % z trov konania, ktoré žalobcovi vznikli titulom zaplateného súdneho poplatku.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie žalobca v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k názoru, že úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, keďže žalobca uviedol do zmluvy iba celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej zložky a v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, s týmto nesúhlasí, napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (ďalej len „VOP“), teda niektoré náležitosti, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie sú vo VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy tak, že výška anuitnej splátky je určená sumou: 55,31 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky: 15. 10. 2012, počet anuitných splátok: 36, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby, pričom anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku, z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a na konci najväčší podiel splátky predstavuje istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Čo sa týka prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Za právneho stavu ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (a ani za súčasného právneho stavu) Zákon o

spotrebiteľských úveroch od veriteľa nevyžadoval zahrnúť všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 do samotného textu zmluvy a z dotknutého písm. k/ (resp. súčasného písm. l/) taktiež nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve presný rozpis toho, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. Túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ kedykoľvek veriteľa požiadať a tento je povinný ju spotrebiteľovi bezplatne poskytnúť. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolanie žalobcu v časti, týkajúcej sa vyhovujúcej časti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol a v časti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou súd prvej inštancie návrh v prevyšujúcej časti zamietol, rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis, a to Zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, pričom v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 CSP sa ustanovenia Civilného sporového poriadku aplikujú aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

8. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10. Stranou v CSP sa rozumie žalobca a žalovaný. Odvolanie teda môže podať tá procesná strana, ktorej rozhodnutím súdu prvej inštancie nebolo celkom alebo sčasti vyhovené. Zásadne tak platí, že oprávnené účinne brojiť proti rozhodnutiu súdu odvolaním má len tá strana, ktorá v dôsledku súdom zvoleného spôsobu rozhodnutia utrpela ujmu na svojich právach, resp. ktorej boli napadnuteľným rozhodnutím založené určité povinnosti, a to samozrejme pri splnení ďalšej zákonnej podmienky, ktorou je to, že odvolanie bolo podané včas (teda v zákonom ustanovenej lehote). Pri riadení sa úvahami opísanými vyššie bolo potrebné uzavrieť, že o prípad nedostatku subjektívneho oprávnenia žalobcu na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti išlo aj v tejto veci. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie bolo návrhu žalobcu čiastočne vyhovené, teda žalobca bol stranou sporu, ktorá v dôsledku čiastočného vyhovenia žalobe voči žalovanému zaznamenala v konaní v takejto časti úspech, takýmto rozhodnutím neutrpela žiadnu ujmu na právach a nebola jej uložená žiadna povinnosť. Z týchto dôvodov odvolací súd, aplikujúc ustanovenie § 386 písm. b/ CSP za súčasného aplikovania ustanovenia § 359 CSP odvolanie žalobcu v časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej súd prvej inštancie čiastočne návrhu žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1 221,13 Eur spolu s príslušenstvom, pričom povolil žalovanému splátky vo výške 30,- Eur mesačne, odmietol.

11. Vo vzťahu k časti rozhodnutia súdu, ktorou súd prvej inštancie návrh v prevyšujúcej časti zamietol, žalobca bol oprávnenou stranou sporu na podanie odvolania, keďže touto časťou rozhodnutia bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté v neprospech žalobcu. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti uplatnený nárok zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle

ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu, že podľa názoru súdu zmluva o úvere, ktorú správne súd prvej inštancie vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona v znení v čase uzavretia zmluvy o úvere, keď neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd zároveň v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že pre záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 9 ods. 2 citovaného zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd uvádza, že je pravdou, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ je povinný určiť v zmluve presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostané náklady, vychádzajúc zo znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ (v súčasnosti písm. l/) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uvedené znenie zákona súdmi bolo interpretované ako prísnejšie v porovnaní so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. ods. 2 tejto smernice. Súdy Slovenskej republiky pri výklade ustanovení právnych predpisov, platných na území SR, sú povinné aplikovať eurokonformný výklad. K námietke odvolateľa je potrebné uviesť, že zmluva o úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať druh úveru, totožnosť a adresy zmluvných strán, dĺžku trvania zmluvy o úvere, celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie; v prípade úveru vo forme odloženej platby za konkrétny tovar alebo službu, alebo v prípade zmluvy o viazanom úvere, tento tovar alebo službu a ich predajnú cenu, úrokovú sadzbu úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere, výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. V prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, upravuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo ak sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu meniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky. Teda námietka žalobcu, že právny názor súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu, že podľa názoru súdu prvej inštancie v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy o úvere (v súčasnosti § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona), treba z hľadiska nutnosti eurokonformného výkladu súdmi Slovenskej republiky považovať za dôvodnú. Keďže súd prvej inštancie, ako to vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia, sa zaoberal iba posudzovaním, či predmetná zmluva obsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľskom úvere, pri zákonom stanovenej povinnosti v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je povinný skúmať, či iná okolnosť nemá za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru, bude povinnosťou súdu zaoberať sa skúmaním všetkých okolností, ktoré by bránili priznaniu nároku uplatnenom žalobcom; v prípade, že súd prvej inštancie dôjde k záveru, že takéto okolnosti v súdnej veci neexistujú, je povinný posúdiť celý nárok, resp. časť uplatneného nároku, v ktorej súd v prevyšujúcej časti zamietol. Z týchto dôvodov bolo potrebné, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie neaplikoval v súdnej veci eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere) a uplatnený nárok v časti, v ktorej nárok v prevyšujúcej časti zamietol, z ostatných hľadísk neposúdil, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní pri posúdení nároku žalobcu bude aplikovať eurokonformný výklad predmetného ustanovenia a zároveň posúdi všetky okolnosti súdnej

veci pri aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a vo veci v rozsahu, v ktorom bol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom zrušený, znova rozhodne.

12. Keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň odvolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trov konania ako závislý výrok. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade celých trov konania v novom rozhodnutí o veci.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o pokračovaní v konaní prípustné nie je.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).